

Actio in Basilica

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie
vo Vranove n/T – Sever

č. 22/2016

Ročník V.

4. december — 17. december 2016

SLOVO NA ÚVOD

Na začiatku tohtoročného adventného obdobia mi bola ponúknutá jedna biblická inšpirácia. Konkrétne išlo o podobenstvo o márnotratom synovi (Lk 15, 11-32). Spočiatku som bol trochu skeptický, veď tento úryvok by bol viac vhodný na veľkopôstne rozjímanie. Keď však zmeníme uhol pohľadu a upriamime pozornosť na milosrdného otca, ponúkne sa nám nádherný adventný obraz. Obraz otca, ktorý každý deň vychádza von a čaká na svojho syna.

Jednou zo základných úloh kresťana je byť ako Otec. Pripodobniť sa mu, nasledovať ho. Prvá vec, ktorá mi prišla na myseľ, boli neusporiadané medziľudské vzťahy. Rozbité priateľstvá, rozhádané rodiny. Pritom práve Vianoce vnímame ako sviatky, kedy sa majú ľudia stretnúť. Veľakrát sa to nedá práve kvôli narušeným reláciám. Je úplne jasné, že vzťahy sú veľmi komplikované. Často si povieme, že sme z našej strany spravili už maximum, že teraz je čas na druhú stránku. Napriek všetkému nás adventná doba nanovo pozýva k otvoreniu tejto kapitoly nášho života. Milosrdný otec nekompromisne ukazuje, že sa netreba

vzdávať. Trpezlivo vyčkáva svojho milovaného syna, aj keď ten dlho nejde. Svoj zrak má tak hlboko upretý na odpustenie, zmierenie, prijatie a prvotnú lásku, že už zďaleka zbadá svojho syna a ide mu v ústrety. Celkom iste môžeme Boha nasledovať v našom každodennom čakaní na niekoho blízkeho.

„Bďte celý čas a modlite sa“ – aj takéto Ježišove slová zaznamenáva evanjelista Lukáš (porov. Lk 21, 36). Nie je to práve preto, že vyriešiť ťažké veci mnohokrát nie je v našich ľudských silách? Boh však človeku stále ponúka svoju blízkosť. Boh je ten, ktorý vedie ľudské kroky. Ktorý sprevádza človeka k druhému človeku. Modlitba naplňa naše dni, pokiaľ nedôjde k plnosti nášho stretnutia s Otcom v Kráľovstve nebeskom. Neváhajme preto v modlitbách odovzdávať aj naše nie najlepšie vzťahy, aby vyplnila naše čakanie a bdenie na zmierenie a odpustenie.

Veď Vianoce sú aj o stretnutí človeka s človekom v atmosfére lásky.

O. Ondrej Kentoš OSPPE

Slovo na zamyslenie

Boh splodil toho, bez ktorého vôbec nič nebolo. Mária porodila toho, bez ktorého by vôbec nič nebolo napravené.

Sv. Anzelm

SVÄTÝ MIKULÁŠ

Sú sviatky svätých, ktoré samy osebe vyvolávajú úsmev na perách. Takým je aj sviatok svätého Mikuláša. Bol biskupom, ktorý sa dokázal obetovať neopakovateľným spôsobom, až bola podľa neho vytvorená tradícia známa v celom ľudstve po celé stáročia.

Narodil sa okolo roku 270 v Lýcii na južnom pobreží Malej Ázie ako jedináčik v rodine bohatých rodičov. Mal teda podmienky na to, aby sa stal egoistom, ale Mikuláš bol pravý opak. Mal osemnásť rokov, keď v jeho rodisku náhle schudobnela rodina istého šľachtica, ktorý bol zúfalý, lebo mal doma tri dcéry. Nemal už prostriedky, aby im mohol dať veno na vydaj. Šľachtic pomyšľal na to, že dcéry nahovorí na nešťachetný, nemravný spôsob života.

Mikuláš preto v prestrojení v noci vhodil cez otvorené okno nešťastnej rodiny plný mešec peňazí s lístkom: „Na veno najstaršej dcéry!“ Druhá noc vhodil dnu ďalší mešec s lístkom: „Na veno druhej dcéry!“ Na tretiu noc vhodil cez okno aj tretí mešec s lístkom: „Na veno najmladšej dcéry!“

V treť večer šťastný otec sledoval dobrodinca a spoznal Mikuláša, ale ten ho prosil, aby ho neprezradil. Nechcel, aby niekto o jeho daroch vedel.

Po smrti rodičov odišiel do mesta Myra (dnes obec v južnom Turecku), kde bol jeho strýko biskupom, a povedal mu: „Som celkom slobodný od všetkého, môžem sa stať kňazom.“

Po strýkovej smrti sa Mikuláš stal biskupom v Myre a pokračoval v rozdávaní všetkého, čo mal, trpiacim a núdnym. Sám ich vyhľadával, najmä siroty v chudobincoch či nemocniciach. Rozdával chlieb a staral sa o nich pri nemocničnom lôžku. Bol to muž s veľkým srdcom, ktorý miloval ľudí okolo seba.

Zomrel 6. decembra niekedy v rokoch 345 až 352. Pochovali ho v myrskom biskupskom kostole, no v roku 1087 jeho pozostatky boli ukradnuté a prenesené do talianskeho mesta Bari. Na tomto mieste bol na jeho počesť čoskoro postavený aj krásny chrám.

Miesto jeho posledného odpočinku je však spojené aj s jedným nevysvetliteľným javom – z jeho hrobky totiž po stáročia vyteká vonná látka, nazývaná myrha.

In: Háber, S.: Svätí na každý deň.

Lubica S.

- 4. decembra 1821** – pred 195 rokmi nar. Martin Hattala, kňaz, jazykovedec, univerzitný profesor, upravovateľ štúrovskej spisovnej slovenčiny, autor gramatiky.
- 7. decembra 1961** – pred 55 rokmi umrel Boží služobník ThDr. Michal Buzalka, trnavský pomocný biskup, rektor seminára, redaktor Katolíckych novín.
- 10. decembra 1656** – pred 360 rokmi umrel p. Benedikt Szöllösi-Rybnický, jezuita, autor spevníka Cantus catholici, ktorý vyšiel v Levoči r. 1655.
- 14. decembra 1591** – pred 425 rokmi umrel sv. Ján z Kríža, karmelitán, učiteľ Cirkvi, jeden z najväčších mystikov Cirkvi (svätorečený r. 1726).
- 17. decembra 1213** – pred 803 rokmi zomrel sv. Ján z Mathy, zakladateľ Rádu Najsvätejšej Trojice – trinitárov.
- 17. decembra 1936** – PRED 80 ROKMI NARODIL SA PÁPEŽ FRANTIŠEK, vlastným menom Jorge Mario Bergoglio.

STRATENÝ RAJ A NEPOŠKVRNENÁ PANNA MÁRIA

S kazu nešťastného činu spáchaného v raji znázorňuje stará anglická povest' takto: Pán slávneho hradu Edenhallu dostal od čarodejníka krištáľový pohár s upozornením: „Chráň si ho, prinesie ti šťastie.“ Pán si pozerá skvostný pohár a číta na ňom zlatý nápis: „Ak sa rozbije, stratí sa všetko šťastie z Edenhallu.“ Preto hneď zabalil pohár do hodvábnych šatiek a opatrne ho skryl do trezoru. Od tej chvíle sa naozaj usadilo šťastie na jeho hrade. Šťastie v mieri, šťastie vo vojne, šťastie v rodine, šťastie na poliach, pri prácach a vo všetkých oblastiach. A tak to trvalo mnohé pokolenia. Ale po mnohých rokoch sa stal pánom hradu ľahkomyselný mladý muž. Pri bujarej oslave a pijatike rozkázal sluhovi priniesť z trezoru pohár šťastia a naliať mu doň vína. Sluha sa zdráhal urobiť to. Lenže rozjarený pán tvrdo stál na svojom a reval: „Ja si dnes tým pohárom musím štrngnúť na šťastie!“ Sluha doniesol pohár a nalial doň víno. Pán ho vzal do rúk a štrngol si tak pyšne, že sa pohár rozbil a rozsypal na márne kúsky. A o chvíľu oheň zachvátil celý hrad, klenba sa zrútila, nepriatelia vtrhli do mesta pod hradom a zdesený sluha vyniesol z trosiek mŕtvolu svojho ľahkomyselného pána.

Podobne zničil aj praotec Adam šťastie svoje i celého ľudského pokolenia. Avšak milosrdný Boh vyvodzuje dobro zo zla, a to nasledovným prisľúbením. Hovorí: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjím potomstvom a jej potomstvom; ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päť“ (Gn 3,15). Tento Boží prisľub vysvetľuje apoštol Pavol takto: „Ako previnenie jedného prinieslo odsúdenie všetkým ľuďom, tak spravodlivosť jedného priniesla všetkým ľuďom ospravedlivenie a život“ (Rim 5,18). Alebo starocirkevní otcovia ešte zvykli hovoriť: „Skrze prvého Adama prešla na všetkých smrť, skrze druhého Adama život.“

Všetci cirkevní otcovia chápu v Božom prisľube pod slovom potomstvo Ježiša Krista a tou

ženou rozumejú Pannu Máriu, ktorá počala Syna bez mužovho semena. Dnes už je jasné, že Boh, aby pripravil dôstojný príbytok svojmu Synovi, uchránil Pannu Máriu od každej škvrny hriechu nepoškvrneným počatím.

Hľa, článok viery, ktorý učí svätá Cirkev o Nepoškvrnenom počatí, znie: „Preblahoslavená Panna Mária bola v prvej chvíli svojho počatia osobitnou milosťou a výsadou všemohúceho Boha, vzhľadom na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, uchránená od akejkoľvek škvrny dedičného hriechu“ (KKC 491). Túto dogmu vyhlásil pápež Pius IX. dňa 8. decembra 1854 – a je to nádherný článok.

Istý kňaz, profesor teológie E. Krebs, rozprával, ako sa v Ríme stretol s vynikajúcim vedcom, ktorý sa práve vrátil z Blízkeho východu a ktorý precestoval azda pol zeme-gule na študijné ciele. Bol to Nemec, bývalý protestant a v danej chvíli neveriaci muž. Ako sa tak prechádzali, odrazu mu ten vedec povedal: „Keby som mohol veriť, rozhodol by som sa pre katolícku vieru. Vieš prečo? Kvôli dogme o Nepoškvrnenom počatí.“ Profesor Krebs ostal zarazený. Nikdy by si nebol pomyslel, že človek, ktorý vyrástol v protestantskom prostredí

a momentálne je neverec, niečo také vypustí z úst. Ten však pokračoval: „Videl som veľký kus sveta, spoznal som záplavu mravnej špiny. Čo potrebujeme? Aspoň jedinú dušu, ktorá by nebola poškvrnená ani najmenšou kvapkou tohto kalu. Potrebujeme túto Nepoškvrnenú ako ideál, aby sme boli ľuďmi, a nie zvieratami“ (Kubeš, Mária I., 246-7).

Po takýchto slovách moderného človeka bez viery, ktorý nevyrástol v katolíckej Cirkvi, by sme všetci mali pocítiť nesmiernu radosť, že máme Nepoškvrnenú Pannu Máriu, ktorá je zároveň našou neúnavnou orodovnicou v nebi.

Zdroj: Jozef Vrablec. *Nemusím sa ja báť*. 1996.

Spracovala Veronika F.

FARSKÁ PÚŤ AKO POĎAKOVANIE ZA SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA (2. ČASŤ)

Sľúbené prekvapenie nás čakalo neďaleko, na Via della Conciliazione, blízko vatikánskeho námestia. Po vchode do priestorov budovy, sídla veľvyslanectiev niekoľkých štátov, sa po chvíli objavil najznámejší Slovák žijúci v Ríme, toho času jediný slovenský kardinál, J. E. Jozef kardinál Tomko.

24. 4. 1985 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za proprefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov.

Muž ocenený čestnými doktorátmi vo viacerých krajinách sveta stojí pri nás – rodákoch, v srdečnej debata, v ktorej používa neraz aj nárečie (ta ne?...), s ohníkom v očiach, prejavuje sa vo

11. marca tohto roku oslávil 92 rokov života. Rodák z Udavského pri Humennom. Emeritný prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov žije na dôchodku vo Vatikáne, kde pôsobí od roku 1945, keď ho košický biskup Jozef Čársky poslal študovať do Ríma. Študoval na Pápežskej Lateránskej univerzite. Sviatosť kňazstva prijal 12. 3. 1949. Doktor filozofie, sociológie, doktor práv. V rokoch 1960 – 1963 vložil všetok svoj voľný čas a energiu do práce na vybudovanie Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda v Ríme.

Biskupskú vysviacku prijal 15. 9. 1979 v Ríme, v historickej Sixtínskej kaplnke. Obrad vysviacky vykonal sám pápež ako priateľské gesto voči novému biskupovi aj ako prejav úcty a obdivu k trpiacej Cirkvi na Slovensku. Pápež Ján Pavol II. ho 12. 7. 1979 vymenoval za titulárneho arcibiskupa a generálneho tajomníka Synody biskupov, čím sa stal jedným z najzanepoždávanejších pracovníkov vyššej cirkevnej hierarchie. Ako oficiálny delegát Svätej stolice sa zúčastňoval na mnohých medzinárodných a ekumenických stretnutiach. Dňa

svojej dôstojnosti človeka, misionára, Božieho služobníka. Uisťuje nás o Božom milosrdenstve, ktoré prekračuje naše chápanie a nie je obmedzené časom. Spoločne si želáme, aby nás spolu so starostlivosťou Bohorodičky sprevádzalo na našej púti – i tej životnej. Vďaka za čas strávený s otcom kardinálom Jozefom.

Po prechádzke úzkymi uličkami starého Ríma sa dostávame na priam dokonale harmonické námestie, kde sa skĺbili jednoduché talianske prvky spolu s veľkolepými dielami majstrov sochárov, na Piazza Navona. Námestie stojí na mieste, kde v roku 89 nášho letopočtu postavil cisár Domicián štadión. Územie, na ktorom sa oválny štadión rozprestieral, bolo kedysi väčšie ako samotné Koloseum. V 15. storočí bol štadión zbúraný a na jeho mieste bolo postavené námestie. Pápež Inocent X. dal námestie kompletne prerobiť. V roku 1670 tu dokončili stavbu barokového kostola Santa Agnese in Agone, ktorý navrhol Borromini. Je zasvätený sv. Agnese a stojí na mieste, kde bola panna a mučenica Agnesa popravená. V tomto

kostole sme slávili našu ďalšiu sv. omšu v Ríme.

Niekoľkými schodmi sme sa priamo z kostola dostali na námestie Piazza Navona, ktoré je pre-slávené svojimi fontánami. Najväčšia stojí v strede a nazýva sa Fontana dei Quattro Fiumi, Fontána štyroch riek. Z jej základne vychádza obelisk a štyri prúdy reprezentujúce rieky štyroch kontinen-tov – Nil, Gangu, Dunaj a riekou Río de la Plata. Dokončená bola v roku 1651 sochárom Berninim.

Každé svetové veľkomesto má niekoľko vše-obecne známych miest, kde sa stretávajú domáci aj zahraniční návštevníci. Times Square v New Yorku, Piccadilly Circus v Londýne, schody na Montmartri v Paríži. V Ríme je populárnych miest stretávania sa viac, ale asi najznámejšie sú práve Španielske schody (natačali tu aj „oscarový“ film Prázdniny v Ríme). K všeobecnej obľube tohto miesta napomáha aj skutočnosť, že v susedstve ležia zastávky metra Spagna. Ich príťažlivosť je však v širokom komplexe ďalších benefitov – sú optimálne situované vzhľadom na ďalšie rímske pamätihodnosti a vyhľadávané miesta. Priamo od nich vedie najluxusnejšia nákupná ulica Ríma, známa Via dei Condotti, s desiatkami tých najzná-mejších svetových obchodných značiek. Popri nich len prechádzame. Kúpiť darčeky pre blízkych do-ma sa dá o pár desiatok metrov ďalej. A príplášť či dáždňík priamo na ulici. Hneď ako začne pršať, zrazu sa objavia pouliční predavači, ktorým ťažko vysvetľujete, že dáždňík nepotrebuje, lebo ho akurát držíte v ruke.

Lúčime sa s našou milou sprievodkyňou v Ríme a ulicou Via dei Fori Imperiali popri Forum Romanum prechádzame obdĺžnikovým námestím, ktoré je obklopené zvyškami významných budov z antiky, ku Koloseu. Najznámejšia rímska pamiatka bola postavená pravdepodobne v prvom storočí nášho letopočtu. Pamätá dávne časy gladiátor-ských bitiek, súboje divých zvierat i kruté popravy. Bol tichým svedkom početných mučeníckych smr-tí, slúžil ako kresťanské pohrebisko i kameňolom. Dielo malo predstavovať symbol nekonečnej moci a prestíže. Pápež Benedikt VI. toto miesto vyhlásil za posvätné. Na Veľký piatok sa tu koná za účasti pápeža Križová cesta.

Posledná svätá omša v Ríme bola slúžená v kaplnke Velehradu. Poďakovanie za starostli-vosť, pohostinnosť a ubytovanie v čistých, moder-ných priestoroch v tomto českom pútnickom cen-tre.

Autobusom sa presúvame ďalej, do 400 km vzdialeného San Giovanni Rotondo, pôsobiska kapucínskeho mnícha Pátra Pia.

25. 5. 1887 v malej dedinke Pietrelcina na juhu Talianska, sa v rodine Grazia a Giuseppya Forgione narodil chlapec . Pomenovali ho po sv. Františkovi z Assisi. Už v detstve bolo jasné, že je výnimoč-ným dieťaťom Božím. Ako šestnásťročný sa stal kapucínom a prijal meno Pio, čo v preklade zna-mená zbožný. Po štúdiách bol v roku 1910 vysvä-tený za kňaza.

Celý jeho život bol poznačený utrpením. 20. 9. 1918 páter Pio, kľáčiac pred krížom, dostal stigmy – rany ukrižovaného Krista. Stal sa prvým stigmati-zovaným kňazom v histórii Cirkvi. Lekár, ktorý skúmal tieto rany, konštatoval, že nemajú prirodze-ný pôvod. Pred jeho smrťou v roku 1968 stigmy zmizli a nezostala po nich žiadna jazva. Mnohí z tých, ktorí sa s ním stretli, hovorili, že krv vyteka-júca zo stigiem mala vôňu kvetov. V auguste 1918 mal videnie. Zdalo sa mu, že nejaká „nebeská bytosť“ mu kopijou prebodla dušu. Keď precitol, spozoroval, že bol skutočne poranený a krváca mu bok. O niekoľko týždňov neskôr sa situácia zopa-kovala a od tejto chvíle takmer až do smrti, celých 50 rokov, mal na svojich rukách, nohách a boku viditeľné krvácajúce rany. Bolesť sa stala jeho nerozlúčnou spoločníčkou. Okrem toho mal páter Pio dar bilokácie (t.j. schopnosť pobytu súčasne na dvoch miestach). Svedectvo rozpráva, ako Páter Pio bilokoval do väzenskej cely v Budapešti, kde bol uväznený kardinál József Mindszenty, prímás Maďarska. Kardinál veľmi túžil sláviť svätú omšu. Raz ráno sa páter Pio dostavil pred kardinála prinášajúc mu chlieb a víno, určené, aby sa stali telom a krvou Krista – to, čo rozumieme ako realitu ôsmeho dňa (Veľkonočná nedeľa). Páter Pio mu posluhoval a potom sa rozprávali, až napokon páter Pio zmizol so všetkým, čo priniesol so sebou. Táto už známa maďarská epizóda bola zvečnená

na mozaike v krypte svätyne venovanej Pátrovi Piovi.

V tomto prípade bilokácia dostáva nový, ďalší význam: ako očakávanie ôsmeho dňa, t. zn. Vzkriesenia, keď sa telo zbaví obmedzenia priestoru a času.

Angelo Battisti, riaditeľ Domu pre úľavu od utrpenia (nemocnice, ktorú založil práve páter Pio) a pisár na vatikánskom štátnom sekretariáte, sa raz opýtal pátra Pia: „Otče, či by kardinál Mindszenty rozpoznal pátra Pia?“ – Po prvej reakcii, plnej podráždenia, svätý z Gargana odpovedal: „No, stretli sme sa už a rozprávali sa, a tak si myslíš, že by si ma už nepripomenul?“ Tým potvrdil bilokáciu v kardinálovej cele, ktorá sa odohrala pred niekoľkými rokmi. Páter Pio zakončil: „Spomeň si v modlitbe na tohto veľkého vyznávača viery, ktorý si tak veľmi pre Cirkev vytrpel.“ Battisti bol jedným zo svedkov v procese blahorečenia svätca.

V pôvodnom kostole naši duchovní otcovia slúžili svätú omšu na tom istom mieste ako páter Pio. V spovednici umiestnenej blízko pri vchode do kaplnky spovedal často 10 až 17 hodín. Traduje sa, že sa dokázal denne pomodliť sv. ruženec až 70-krát. Pod krížom v tejto kaplnke sa mu na rukách objavili v roku 1918 stigmy.

Hrob pátra Pia v krypte Kostola Panny Márie milostiplnej bol otvorený 2. marca 2008 za prítomnosti miestneho arcibiskupa. Od 24. apríla 2008 je jeho exhumované telo vystavené na verejné uctie-
nie. Vzdať úctu telesným pozostatkom svätca prišiel v roku 2009 aj vtedajší pápež Benedikt XVI.

Páter Pio mal víziu stavby modernej nemocnice, ktorá by slúžila chorým zo San Giovanni Rotondo. Chudobná oblasť si také zariadenie nemohla dovoliť. Vďaka jeho duchovnej službe pátrovi

Piovi posielali milodary z celého sveta, takže v roku 1956 mohli sa otvoriť brány nemocnice, ktorej dal meno Dom úľavy v utrpení. Tak sa mohli naplniť jeho slová: „S uzdravením duše prichádza aj uzdravenie tela.“ K pôvodným trom poschodiam sa pribudovali ďalšie, teraz ich má nemocnica dvanásť. Lieči sa tu 1250 pacientov, celkovo má nemocnica 2500 zamestnancov. Nemocnica je zároveň aj výskumným pracoviskom so špičkovým personálom i technickým vybavením. Mali sme možnosť pozrieť si pôvodnú aj novú, modernú nemocničnú kaplnku, ako aj priestory obrovskej kuchyne, kde sa varí niekoľko tisíc jedál denne a všetky sú osobitne kontrolované dietológom. Každé jedlo osobitne zohľadňuje požiadavku predpísanej stravy podľa diagnózy toho ktorého pacienta!

Videli sme aj izbu, v ktorej páter Pio žil aj zomrel sediac v kresle. Pre problémy s dýchaním už ležať nemohol...

Telesné pozostatky svätca sú vystavené v sanktuáriu, ktoré je vyzdobené nádhernými mozaikami od slovinského umelca Rupnika, ktorý je tiež autorom loga pre Rok milosrdenstva a podieľal sa aj na výzdobe Sanktuária sv. Jána Pavla II. v Krakove.

„Keď človek vystúpi zo seba a skloní sa nad svojim nešťastným bratom, vysiela k Bohu tú najkrajšiu, najvznešenejšiu modlitbu, utkanú z obety a lásky naplnenej skutkami.“ Tieto slová kapucín-
skeho pátra Pia z Pietrelciny predstavujú vlastné leitmotív jeho života.

Dokončenie v budúcom čísle AiB.

Manželia Bradovkovci

KRÁTKE ZAMYSLENIE NAD PASTIERSKYM LISTOM

Určite mi dáte za pravdu, keď poviem: „Svet sa mení.“ Mení sa naše okolie, prostredie, ale aj myslenie. Mám na mysli myslenie ľudí bez rozdielu konfesie, viery, aj neveriacich. No základné kamene či stĺpy viery ostávajú po celé veky rovnaké. Evanjelium je tiež to isté. Spomínam si na podobenstvá Matúša o rozsievачovi (Mt 13, 3-9.18-23). Podobenstvá platia, sú tie isté. Ale pôda, do ktorej sa dnes zasieva zrnó, má iné vlastnosti ako v čase, keď Pán Ježiš tieto podobenstvá rozprával pri mori. V ostatnom čase akoby z úrodnej pôdy ubúdalo. Príčin je veľa.

Pastiersky list, ktorý nám naši otcovia biskupi predložili na Prvú adventnú nedeľu, ma osobne oslovil, ako by sme mohli jednou maličkosťou vylepšiť pôdu, do ktorej sa zasieva zrnó. Cítil som, že poukazujú na nebezpečenstvo konzumu či egoizmu, ktoré sú jednou z foriem Zlého, aby naše srdcia zatvrdli.

Biskupi v liste upozorňujú na tretie Božie prikázanie, tiež na možnosť vrátiť rodine jej poslanie. Konkrétne poukazujú na otázku otvorených (najmä) supermarketov počas nedeľí a sviatkov.

Uvediem z tohto listu iba jednu vetu: „Nechodte v nedeľu nakupovať, nezabúdajte, že aj každý predavač má rodinu a v nedeľu niekomu chýba.“

Každý z nás má byť svedkom nášho Pána a naše svedectvo by sa malo opierať aj o Tretie prikázanie. Návšteva supermarketu v nedeľu je takou „malou“ prekážkou a spochybnením tohto prikázania. Kto ho viac spochybňuje? Zamestnávateľ? Personál? Zákazníci – kupujúci?

Skúsme teraz v advente, v čase očakávania, ignorovať otvorené supermarkety v deň Pána a v prikázané sviatky. Viem, zaužívala sa u nás, žiaľ, akási „tradícia“ – zlaté či strieborné nedele... Skúsme si ich nevšimáť.

Predstavme si takúto nedeľnú situáciu: Suseda v nedeľu vešia bielizeň na balkón. Vy s rodinou práve vykladáte z auta veľký nedeľný nákup: „No, to si mohla odpustiť, veď je nedeľa!“

Touto úvahou nesúdim ani susedu, ani vás. To rozsúdi Pán, keď nastane čas a Syn človeka príde. A on príde. To sme počuli v evanjeliu (porov. Mt 24, 37-44) na Prvú adventnú nedeľu.

Ján F.

RORÁTY

Je starodávnym zvykom, že vo všedné dni Adventu sa v našich kostoloch slúži votívna sv. omša k úcte Matky Božej, pomenovaná „Roráty“. To preto, lebo vstupná pieseň sv. omše začína slovami: „Roste (Rorate) nebesia z výsosti...“ Matka Božia je ústrednou postavou adventnej liturgie, preto si ju uctieваме osobitnou pobožnosťou. Táto sv. omša sa slúžieva včasráno a účasť na nej žiada od nás istú obetavosť, ktorú v duchu pokánia za svoje hriechy ochotne prinášame. V našej bazilike sú Roráty od pondelka do piatka o 6.00 hod.

..... { Liturgický kalendár } ...

4. 12. – Ne: 2. ADVENTNÁ NEDEĽA

6. 12. – Ut: Sv. Mikuláš, biskup; ľubovoľná spomienka. Titul konkatedrály v Prešove.

7. 12. – St: Sv. Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi; spomienka. Kántry

8. 12. – Št: **NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE; slávnosť — prikázaný sviatok**

9. 12. – Pi: Sv. Ján Didak (Juan Diego Cuauhtlatoatzina); ľubovoľná spomienka. Kántry

10. 12. – So: Kántry

11. 12. – Ne: 3. ADVENTNÁ NEDEĽA – Misijný deň detí

12. 12. – Po: Panna Mária Guadalupská; ľubovoľná spomienka

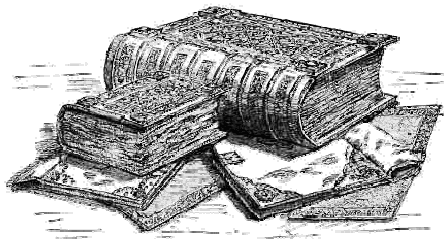
13. 12. – Ut: Sv. Lucia, panna a mučenica; spomienka

14. 12. – St: Sv. Ján z Kríža, kňaz, učiteľ Cirkvi; spomienka

17. 12. – So: Sv. Ján z Mathy, rehoľník; ľubovoľná spomienka

OBSAH ZIMNÝCH KÁNTROVÝCH DNÍ

Príchod Kristovho kráľovstva do rodín, duchovná obnova rodín, pokoj a spravodlivosť vo svete.

KRSTY:

Adela Maninová, Maximilián Grech, Patrik Lelič,
Laura Vagaská

POHREBY:

Juraj Kaščák (77), Ján Grofik (64),
Antónia Trochcová (31)

OHLÁŠKY

Róbert Dragula, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
Marta Matiová, narodená vo Vranove nad Topľou a bývajúca v Banskom

Ohlasujú sa prvýkrát.

***Ak by niekto vedel o cirkevno-právnej prekážke,
pre ktorú by snúbenci nemohli uzavrieť sviatostné manželstvo,
nech to, prosím, oznámi na farskom úrade.***

MYŠLIENKY SVÄTÉHO OTCA

- Boh je POKORNÝ! On, ktorý je veľký, sa stáva DIEŤAŤOM. Toto je práve TAJOMSTVO!
- Nepriať samého seba, byť so sebou nespokojný a myslieť si o sebe negatívne veci znamená NEROZPOZNAŤ svoju IDENTITU a odvracať sa od Boha, zatiaľ čo ON chce spočinúť svojím pohľadom na mne. Je to ako chcieť zničiť SEN, ktorý Boh pre mňa žíví.

Franciscus

OZNAMY

- V sakristii si môžete zakúpiť vianočné obľátky v cene 0,80 €. Kúpou obľátok prispievate na našu baziliku.
- Členom Spolku sv. Vojtecha oznamujeme, že kalendáre a podielové knihy si môžu vyzdvihnúť do 22. decembra v pondelok, utorok, stredu a piatok po večernej svätej omši, vo štvrtok po obedňajšej svätej omši a v sobotu ráno. Členský poplatok na rok 2017 je 5 €. Po tomto termíne budú knihy ponúknuté iným záujemcom.
- Vo štvrtok je prikázaný sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie. Sväté omše v našej bazilike budú o 6.00, 8.00, 12.00, 16.00 a 18.30 hod.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.